

NS Strijdkreet

#198

10 / 2023 (134)

Encyclopedie - Michael Kühnen

39 - ALGEMENE LIJN

De algemene lijn van het Nieuw Front vervangt de partijlijn van de Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij (NSDAP) voor de duur van het naziverbod.

De partij in het nationaal-socialisme belichaamt de georganiseerde levenswil van het volk en is zijn drager van de wil op weg naar de Nieuwe Orde (zie Wil). Daartoe onderwerpt zij haar partijleden aan een gemeenschappelijke politieke wilsvorming. Deze door de partij georganiseerde wilsvorming grijpt niet in in de innerlijke vrijheid van de nationaal-socialist, maar bindt hem in de discipline die nodig is om de revolutie naar de overwinning te leiden. Het is geconcretiseerd in de partijlijn:

**ALLEEN ZIJ DIE ZICH
ONDERWERPEN AAN DE
PARTIJLIJN KUNNEN
PARTIJLEDEN ZIJN!**

De partijlijn omvat de bindende interpretatie van het partijprogramma, de presentatie van de partijgeschiedenis, de grondslagen van het begrip van het nationaal-socialistische wereldbeeld en levenshouding, en tenslotte de definitie van de strategie en tactiek van de partij in haar strijd om de macht en, na haar machtsovername, in de strijd om de Nieuwe Orde op te bouwen. Aangezien een nationaal-socialistische revolutie

onmogelijk is zonder de partij en de door haar afgedwongen partijlijn, moeten de nationaal-socialisten, waar geen nationaal-socialistische partij bestaat of waar deze verboden is, zich organiseren om een partij op te richten.

Deze taak is overgenomen door het Nieuw Front in Duitsland. De georganiseerde strijd om een partij op te richten vereist ook een bindende politieke lijn, in dit geval de algemene lijn van het Nieuw Front. Deze verduidelijkt dezelfde vragen als de toekomstige partijlijn, laat zich militant gelden en stelt zo de georganiseerde nationaal-socialisten in staat - een gedisciplineerde wil te vormen met als doel de opbouw van de nationaal-socialistische partij.

Deze algemene lijn is uiteraard afhankelijk van haar bevestiging door de latere legitieme partijleiding, d.w.z. zij geldt slechts voorlopig. Daarom verwacht het Nieuw Front de steun van alle ware, d.w.z. goedwillende, nationaal-socialisten in hun strijd voor de heroprichting van de NSDAP, ook als zij het niet eens zijn met de algemene lijn in kwesties als programmatisch, historisch inzicht en ideologische definitie. De algemene lijn van het Nieuw Front is dus duidelijk gericht op strategie en tactiek.

De algemene lijn van het Nieuw Front komt tot uiting in de praktische bevelen van zijn leiders en in de theoretische uiteenzettingen van zijn politieke lexicon.

40 - DUITSLAND

De Germaanse volkeren vormen de kern van het Arische ras (zie Ariërs). Zij vertegenwoordigen een van de vier volkerenfamilies (samen met de Romeinen, de Slaven en de Oost-Indische Europeanen) en vestigen zich in Europa, vooral in het centrum en het noorden van het continent. De Germaanse volkeren behoren raciaal tot het Noordse menstype van het Arische volk en zijn historisch gezien de erfgenamen van de Romeinse keizerlijke idee en sinds de val van Rome de belangrijkste etnische dragers van het rijk.

Het belangrijkste volk van de Germaanse volkerenfamilie zijn de Duitsers (zie Duitsland). Het oorspronkelijke nationaal-socialisme is dan ook een schepping van het Noords-Germaanse denken en voelen en was oorspronkelijk uitsluitend tot dit type volk gericht. Het Duitse Rijk moest eerst het Groot-Duitse en ten slotte het Groot-Germaanse Rijk worden en alle dragers van Noords-Germaans bloed omvatten.

Trouw aan dit Groot-Germaanse streven vecht het nationaal-socialisme van de nieuwe generatie ook voor de eenwording van alle Germaanse volkeren in Europa in het kader van een Germaanse Federatie en als onderdeel van het Vierde Rijk.

Vanwege de historische resultaten en gevolgen van de Tweede Wereldoorlog, die het voortbestaan van het gehele Arische ras in gevaar brengen en de vrijwillige

eenheid ervan vereisen, ziet het nationaal-socialisme zich tegenwoordig echter als de georganiseerde levenswil van het Arische ras als geheel, die alle blanke volkeren vorm wil geven. De dragers van deze wil in de volkeren zijn hun respectieve nationaal-socialistische partijen (zie ook Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij). Maar deze alomvattende verplichting van de politieke strijd voor het behoud en de ontwikkeling van de soort van het Arische ras zal altijd de taak inhouden om het voortbestaan en de hogere ontwikkeling van de Noords-Germaanse menselijke soort in overeenstemming met de soort en de natuur veilig te stellen.

De nationaal-socialisten verenigd in de Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front zijn eerst Duitsers, dan Germanen, dan Europeanen en tenslotte blanken.

41 - GEMOEDERD

Onder de omstandigheden van een democratie van het westerse type gebruikt de nationaal-socialistische partij de tactiek van de legale revolutie. Dat wil zeggen, zij probeert de macht te grijpen door de meerderheid van het volk te overtuigen en binnen het kader van de bestaande grondwet.

Dit gebeurt niet uit opportunisme, mag niet leiden tot interne aanpassing aan het heersende systeem, en betekent geen verraad aan de revolutie. Het is veeleer een gevolg van het besef dat het doel van het nationaal-socialisme - de Volksgemeinschaft als fundament van de Nieuwe Orde - niet tegen de massa van de bevolking in, maar alleen met haar instemming kan worden bereikt. Daarom kan de nationaal-socialistische partij gebruik maken van de formele mechanismen van de democratie zonder de revolutie te verraden.

Natuurlijk is het heersende systeem zich er ook van bewust dat het respecteren van democratische formaliteiten niet betekent dat ze worden erkend en dat de revolutie aan het eind van de rit is. Daarom wordt de nationaal-socialistische partij ook in een democratie steeds meer vervolgd. Dit geldt met name voor de FRG, die slechts uiterlijk een democratie van het westerse type is, maar in wezen een semi-koloniale entiteit onder controle van de VS en het zionisme, een in wezen niet-soeverein bezettingsgebied (zie ook Soevereiniteit).

Dit verklaart de bijzonder harde vervolging van de völkische vrijheidswil in de FRG - en dus het verbod van de Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij. Toch maakt het Nieuw Front zelfs onder deze omstandigheden gebruik van de speelruimte van een formele democratie. Het stelt zijn leiders, kaders en leden bewust bloot aan politieke vervolging, zelfs tot opsluiting toe, en ziet dit als onderdeel van zijn strategie:

Het Nieuw Front ziet de gevangenneming van aanhangers niet als een ramp

of een nederlaag, maar als een bewijs dat het systeem het gevaar heeft onderkend, een bedreiging ziet in deze strijd, en dat de beweging dus op de goede weg is.

Het Nieuw Front erkent dat de opsluiting van aanhangers weliswaar problemen op korte termijn met zich meebrengt, maar dat het een selectieproces op lange termijn teweegbrengt dat kaders versterkt en verstevigt en een militante elite doet groeien.

Het Nieuw Front ziet het gevangen zetten van aanhangers als een noodzakelijk offer, dat op den duur zijn effect bereikt in het bewustzijn van het volk en de beweging aandacht, belangstelling, respect en uiteindelijk bewondering oplevert.

Het Nieuw Front slaagt erin de hypocrisie van het systeem aan te tonen, te wijzen op de gevangenneming van aanhangers, en de nobele frasen van vrijheid van meningsuiting en grondrechten te ontmaskeren als misleiding van het volk en een vijgenblad van interne en externe dienstbaarheid.

Om al deze redenen aanvaardt het Nieuw Front de gevangenneming van aanhangers in zijn politieke strijd en gebruikt het deze propagandistisch. Het hanteert echter geen cultus van onwettigheid, streeft ernaar alle speelruimte te benutten, houdt zich aan de wet en laat het aan het systeem over om publiekelijk zijn ongelijk te bewijzen door zijn tegenstanders te vervolgen en gevangen te zetten.

Deze vorm van strijd voor een wettelijke revolutie onder de voorwaarden van het naziverbod kan alleen slagen als het Nieuw Front er steeds in slaagt bij zijn aanhangers de angst voor vervolging en Gesinnungshaft weg te nemen en de zekerheid over te brengen dat de Gesinnungshaft van de nationaal-socialisten de beweging op lange termijn ten goede komt en bijdraagt tot de omverwerping van het heersende systeem. Het Nieuw Front verwerpt daarentegen de tactiek van het gewapend verzet - de weerwolf - als ongeschikt in de huidige historische fase van de Duitse vrijheidsstrijd.

42 - WINSTDEELNAME

De Nationale Socialistische Duitse Arbeiderspartij is de partij van het Duitse socialisme en streeft daarom naar de opbouw van een socialistische nationale gemeenschap. Dit wordt gerealiseerd in de economische vorm van het corporatisme, waarin de arbeidersklasse participeert in het productieve vermogen van de nationale economie en medeverantwoordelijkheid draagt. Dit doel wordt gediend door de eis van winstdeling in grote ondernemingen in punt 14 van het partijprogramma van de NSDAP.

Dit is duidelijk gericht op de sleutelindustrieën die door de nationaal-socialistische Volksstaat (zie Staat) werden genationaliseerd en op ondernemingen die al eerder waren gesocialiseerd (zie ook Nationalisatie). Een dergelijke winstdeling heeft alleen zin als deelneming in het produktievermogen van de onderneming, omdat op deze wijze de binding van de arbeider aan zijn werk wordt bevorderd en zijn zeer persoonlijke belang bij succes wordt gewekt, aangezien zijn winstdeling afhangt van de concreet behaalde winst.

Alle genationaliseerde ondernemingen die een aanzienlijke winst maken, worden daarom spoedig opnieuw geïncorporeerd, waarbij de aandelebewijzen ditmaal worden uitgegeven aan de werknemers als onvervreemdbaar eigendom van de werknemers in het produktievermogen. Zo wordt de bedrijfsgemeenschap als zodanig eigenaar van de onderneming.

Uitgesloten van deze regeling zijn de geldverdienende ondernemingen, alle ondernemingen die geen winstoogmerk hebben en daarom onvermijdelijk min of meer met verlies werken, en de kleine en middelgrote ondernemingen die duidelijk privé-bezit zijn en de middenklasse bedienen. Voor de werknemers aldaar wordt een wettelijke compensatieregeling getroffen voor hun deelname aan de nationale rijkdom.

Omdat in de nationaal-socialistische Volksstaat de beschikkingsmacht over de produktiemiddelen - uitzonderingen daargelaten - gebonden blijft aan het particulier eigendom, betekent dit voor de grote ondernemingen die overgaan in arbeidersbezit dat de fabrieksgemeenschap meester wordt over de onderneming, omdat zij eigenaar is geworden. Daarom leidt winstdeling onvermijdelijk tot medeverantwoordelijkheid van de arbeider voor zijn onderneming. Deze medeverantwoordelijkheid wordt uitgeoefend door ondernemingsraden, waarvan de bevoegdheden worden uitgebreid en die zijn samengesteld op basis van een derde pariteit: Een derde van de ondernemingsraden wordt benoemd door de staat, een derde door het Arbeidsfront als beschermheer en vertegenwoordiger van de belangen van alle werknemers, en een derde wordt rechtstreeks gekozen door de ondernemingsgemeenschap, door vrije persoonlijke keuze.

Om te voorkomen dat andere werknemers worden benadeeld, wordt een soortgelijke medeverantwoordelijkheid ook ingevoerd in genationaliseerde en particuliere ondernemingen boven een nader te bepalen minimumomvang. In particuliere ondernemingen bestaan de ondernemingsraden voor een derde uit werkgeversvertegenwoordigers, het arbeidsfront en de ondernemingsraad.

Op deze manier bevordert de accumulatie van rijkdom van de volkskammeraad tegelijkertijd zijn medeverantwoordelijkheid en winstdeling in de rijkdom van het volk en bouwt zo de ware, socialistische volksgemeenschap op.

43 - GELOOF

Het geloof is de levensbasis van de nationaal-socialist! Geloof wordt door het nationaal-socialisme geëist van al zijn volgelingen - maar vooral van zijn politieke soldaten van de Sturm-Abteilung. Onder de 10 geboden van de politieke soldaat is "geloof" het eerste gebod. Maar kan men werkelijk geloof eisen? Is het niet veeleer zo dat het vermogen om te geloven zich grotendeels aan de menselijke wil onttrekt, dat men het geloof in iets krijgt of verliest, ongeacht of men dat wil of niet?

In feite kan en mag men niet "geloven" in het nationaal-socialistische idee. Het is noch religie, noch ideologie. Het onderwijst geen dogmatisme van willekeurige overtuigingen. Het nationaal-socialisme is heel eenvoudig de erkenning van de levenswetten van de biologische aard en bestemming van de mens in zijn omgeving en de idealistische vastberadenheid om te werken aan de verwezenlijking van een orde in overeenstemming met de soort en de natuur, voor het behoud en de ontwikkeling van de soort. Voor de een staat het biologisch humanisme als wetenschappelijke kennistheorie, voor de ander de ethiek van het waardenidealisme. Voor de strijd voor de Nieuwe Orde organiseren de nationaal-socialisten zich in de Nationaal-Socialistische Partij - in Duitsland in de Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij. En deze partij eist nu van ieder partijlid - maar vooral van haar politieke soldaten - een drievoudig geloof:

vertrouwen in de partij;

geloof in kameraden (zie kameraadschap);

het geloof in zichzelf.

Dit gebod: "Geloof" vereist niet het vasthouden aan ideologische of andere beweringen, maar dit geloof is het besluit om te vertrouwen. Het onderwerpt zich niet aan dogma's, maar eist de wil om het eigen leven toe te vertrouwen aan de gemeenschap, waarvan het betekenis en waarde krijgt!

Geloof in de partij betekent vertrouwen dat de partij, als de georganiseerde levenswil van het volk en de politieke voorhoedeorganisatie van de natie, altijd gelijk heeft. Geen enkele nationaal-socialist kan ooit "gelijk" hebben tegen de partij. Niet omdat elke beslissing altijd juist moet zijn, maar omdat het doel juist is en zonder het werk georganiseerd door de partij, zonder de strijd geleid door de partij, dit doel nooit bereikt zou worden.

Geloof in kameraden betekent vertrouwen dat kameraden, ondanks alle menselijke fouten en tekortkomingen, altijd naast je zullen staan en de strijd zullen voortzetten waar je zelf moest stoppen - en dat over de generaties heen.

Geloof in jezelf is vertrouwen in je eigen kracht. De man die gelooft is sterker dan hij zelf vaak weet. Hij kan alles verdragen zolang hij gelooft!

Dit stelt de nationaal-socialist in staat zijn trots en zijn trots, die hij tegen de heersende min-wereld inzet.

44 - GELIJKHEID

Als wereldbeeld van biologisch humanisme gaat het nationaal-socialisme uit van de door natuurwetten bepaalde realiteit van het leven en verwerpt het elk dogmatisme. Zo'n dogma is echter de bewering van de gelijkheid van mensen. Niet gelijkheid, maar verscheidenheid is de realiteit van het leven (zie ook Differentiatie). Mensen verschillen biologisch en dus ook geestelijk naar ras en volk, naar geslacht als man of vrouw en tenslotte als individueel mens. Deze verscheidenheid moet behouden en versterkt worden om het leven te dienen.

Daarom vecht het nationaal-socialisme voor het mensbeeld van het waarde-idealisme, dat in het individu de hoogste belichaming van de waarde van ras en persoonlijkheid wil zien en wekken. Het vecht voor de zelfverwerkelijking van de geslachten (zie Männerbund en Mutterschaft). Maar bovenal strijdt hij voor het behoud van de soort en de ontwikkeling van de soort van volkeren en rassen. In deze strijd voor het behoud en de ontwikkeling van de soort hebben alle mensen gelijke rechten en plichten - dit is de enige gelijkheid:

Dat iedereen gelijke rechten en plichten heeft op zijn plaats en naar zijn mogelijkheden en neigingen, om zijn volk en zijn ras zo goed mogelijk te dienen!

Daarom eist de Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij in punt 9 van haar partijprogramma gelijke rechten en plichten voor alle Volksgenossen als burgers. Als eerste plicht eist punt 10 consequent van iedere Volksgenossen dat hij geestelijk of lichamelijk scheidt, waarbij zijn activiteit in het belang van de Volksgemeenschap moet zijn. Elke plicht omvat tegelijkertijd een recht en vormt zo de vrijheid van de Volksgenossen. De belangrijkste zijn:

1. recht op werk en plicht om te werken voor de nationale gemeenschap.
2. recht op vrije keuze van fokken en stichten van gezinnen (zie gezin) en plicht om het lichaam van het volk zuiver te houden overeenkomstig de eugenetische en rassenwetten (zie ook rassenhygiëne).
3. het recht op vrijheid voor de zelfverwerkelijking van de eigen persoonlijkheid en de plicht deze vrijheid te binden aan het behoud en de ontwikkeling van de soort van het volk en het ras.

Deze rechten en plichten scheppen gelijkheid tussen de mensen in de ethiek van hun leven, met inachtneming van de fundamentele biologische ongelijkheid van alle mensen.

Plezier onder het hakenkruis

Een verzameling anekdotes samengesteld door Gerhard
Lauck

21.

Lang (te verdomd lang) geleden werd ik een "Nazi!" genoemd door kerels die gehersenspoeld waren voor de oorlog in 1940. Het viel niet mee om het tij van de domheid te keren. In 1942 ging ik bij de marine als de domste keuze tegen de dienstplicht, die van mij een ezel had kunnen maken. Uitgezonden naar Guadalcanal verloor ik een hand, een oog en veel zicht in het andere oog. Het enige blijvende wat ik van de oorlog meebracht was een brandend verlangen (nooit gerealiseerd) om op het graf van FDR te pissen.

Na veel wendingen van het lot werd ik in 1970 bureaucraat (arbeidsbemiddelaar voor de Texas Employment Commission). Toen ik keek naar een baan met positieve actie en fantastische beloning en voordelen, schreef ik op het formulier: "BLACK OR MEXICAN ONLY!".

Een vrouw in het kantoor draaide haar pruik om. "Dat kun je niet doen, want dat is onwettig!" Mijn antwoord dat het de waarheid was hielp niet. Het bevel werd herschreven. Dus terwijl het op mijn bureau bleef liggen riskeerde ik die mooie baan door tegen blanke sollicitanten te zeggen: "Goh, ik kan je niets anders bieden dan minimumloon, want je hebt niet de juiste kleur." Dan liet ik het hen zien. Twee keer ontploften mannen: "Als ik wist hoe ik ze kon bereiken, zou ik me aansluiten bij de nazi's of de KKK!" Ik zei hen of ze oprecht waren en gleden hen dan de twee adressen toe die ik bij de hand hield, terwijl ik iedereen vertelde dat als ze zeiden dat ze die van mij hadden gekregen, ik dat alleen maar zou ontkennen. Ik heb het nooit opgevolgd.

Een liberaal in het kantoor stuurde een anonieme brief naar de supervisor met een kopie van een brief aan de redacteur in Dallas en suggereerde dat iemand met mijn opvattingen geen staatsambtenaar zou moeten zijn. Hij was kwaad, maar had geen basis voor ontslag. Bovendien was ik lid van alle drie de grote veteranenorganisaties en hij wist dat het ontslaan van een gehandicapte veteraan voor problemen zou zorgen. Ik schokte het kantoorpersoneel door te zeggen dat er een laffe rugsteker in het kantoor was. Waarom? Omdat de brief mijn huisadres had - niet de plaats waar ik verbleef in die stad - dus waarom deze naam behalve dat ze het wisten? Toen werd het naar de gebiedstoezichthouder gestuurd in plaats van naar het hoofdkantoor en weinigen buiten het kantoor wisten waar de hiërarchie liep. Ze waren vanaf dat moment zo verdomd bang voor me dat ze deden alsof ze op eieren liepen. Trouwens, de meesten van hen werden goede

vrienden. Na 4 ½ jaar was ik vrij met een perfecte staat van dienst en aanbevelingen voor heraanstelling als ik ooit van gedachten zou veranderen.

Dus keerde ik terug naar de boerderij en schreef zoveel brieven aan de redactie dat een Jood uit Dallas een brief aan mij richtte als propaganda-agent voor de PLO in mijn woonplaats. Reken maar dat de postbode wist aan wie hij hem moest afgeven.

Toen begon een "aardige christelijke dame" mij te schrijven, omdat ze vastbesloten was "mij te redden van de zonde van het antisemitisme." In een brief gaf ik echter te kennen dat de vuile, verraderlijke, wellustige oude FDR de grootste schurk was die ooit aan de strop van de beul ontsnapte. Toen zij mij meedeelde dat het zondig was kwaad te spreken over doden die niet meer in staat waren zich te verdedigen, zei ik haar dat ik dat nooit in de Bijbel had gezien. Dus vroeg ik of zij mij boek, hoofdstuk en vers wilde sturen, maar de informatie deed mij dubbel genoeg, omdat ik in haar iemand had ontdekt die *nooit* iets kwaads zou zeggen over die arme oude Adolph Hitler, die ook dood was en zijn naam niet meer kon verdedigen. Verrassing! Ze schreef me nooit meer. Ze moet me voldoende "gered" hebben geacht en tijd hebben doorgebracht met andere arme zondaars.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Geef uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!